Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Ca la Pubilla

L'Estany

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Raval del Prat. Carrer dels Caputxins, 4
Emplaçament	Raval del Prat, al costat de la carretera C-59.
Alçada:	880

Coordenades:

Latitud:	41.85808
Longitud:	2.11189
UTM Est (X):	426285
UTM Nord (Y):	4634400

Classificació

Número de fitxa	08079 - 14
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Observacions protecció:	Cataleg de masies i cases rurals, núm. 11
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	00021700DG23D0001XK
Fitxes associades:	
Cal Gomís	
Autoria de la fitxa	Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa:	dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Ca la Pubilla és una casa rural entre mitgeres que forma part del grup d'edificacions que conformen el Raval del Prat. El conjunt de cases està situat al sud del nucli urbà de l'Estany en uns terrenys plans al costat de la carretera C-59. L'habitatge és el segon del conjunt començant per l'oest, entre Cal Petó i Cal Sidro. La casa està formada per un únic volum rectangular orientat al sud-est de planta baixa i pis amb una superfície construïda de 106 m2. La coberta és de teula àrab, de dos aiguavessos amb el carener paral·lel a la façana principal. El frontis consta d'un portal d'arc pla de pedra carejada, sobre el qual hi ha una finestra que ha estat ampliada modernament. La façana posterior, que en l'actualitat s'utilitza com a principal, es troba manifestament reformada. Té tres obertures, dues a la planta baixa i una a la primera planta, totes de factura moderna. Destaca un pilar de ferro que sosté, amb dues biguetes de ferro, un petit porxo que protegeix l'obertura que dóna accés a l'edifici per aquesta façana nord-oest. L'acabat exterior és de pedra vista.

Observacions:

Avui el conjunt està format per les cases de Cal Cases, Cal Gomis, Cal Isidro, Ca la Pubilla i Cal Petó. De cadascuna se'n conserva el portal. L'estructura d'aquestes cases entre mitgeres és de dues plantes amb baixos i estances. Les parets exteriors són de pedra molt irregular, amb la presència d'alguns grans blocs que semblen aprofitar antigues construccions. Les finestres són emmarcades per grans carreus. L'estructura de cada habitatge és la següent: entrada, baixos per bestiar, escala de pedra i habitatge. Predominen els portals rectangulars i n'hi ha dos amb arc rebaixat. L'ampit de les finestres acostuma a ésser treballat. El teulat és a doble vessant amb el carener paral·lel a la façana.

Història

El que avui són cinc cases, antigament havien estat set. L'estructura actual és del s. XVIII, però respon a una transformació d'unes construccions anteriors.
Es conserven deus llindes datades: una de 1740 amb una creu i l'altra de 1797 on es llegeix "renovat". Al s. XIX i principis del s. XX, alguns d'aquests habitatges han sofert obertures als darreres. Recentment s'han anat unificant les cases, obrint portals a les parets de tàpia a fi de guanyar espai.
Segons J. Codina, aquestes cases havien estat hostalatge que el monestir mantenia per allotjar els pelegrins. Més tard, els caputxins de Manresa, quan feien el recapte del terme, hi dipositaven llurs col·lectes. Més aviat semblaria que fossin les dependències dels servidors del monestir.

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.
Catàleg de Masies. Text refós del Pla Especial del Catàleg de Masies i cases Rurals situades en sòl no urbanitzable (2014). Ajuntament de l'Estany. Federació de Municipis de Catalunya FEC, Universitat de Vic, Fundació Mas i Terra, Fundació Privada.
CODINA, Joan (1993). Monestir de Santa Maria de l'Estany. Història documentada amb 50 gravats, amb un resumen en castellà, francès i anglès, 2n edició 1932 (edició facsímil).
COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

3